

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om upphävande av förordningen angående frivilliga auktioner och kungörelsen, innefattande närmare föreskrifter angående utfövande af auktionsförrättareyrke i stad samt till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att förordningen angående frivilliga auktioner och kungörelsen, innefattande närmare föreskrifter angående utfövande af auktionsförrättareyrke i stad som har samband med den skall upphävas. Till följd av att förordningen och kungörelsen upphävs föreslås det samtidigt att lagen angående rättighet att idka näring och lagen om vissa samäganderättsförhållan-

den skall ändras.

Avsikten med propositionen är att undanröja de begränsningar för auktionsverksamheten om vilka stadgas i förordningen angående frivilliga auktioner och det tillståndsförfarande om vilket stadgas i kungörelsen.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt efter att de har antagits och blivit stadfästa.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Näringsrättslig lagstiftning

En auktion är en förrättning där den närvarande publiken uppmanas ge anbud på en vara som vanligtvis samtidigt finns till påseende. Auktionen baserar sig på en tävling som sker genom uppslag. En auktion kan också förrättas genom avslag. Då är det frågan om utbudande av ett arbete på entreprenad eller en varuleverans till ett så lågt pris som möjligt. Auktionen kan vara offentlig eller privat i enlighet med om kretsen av tävlande har begränsats eller inte.

Vid en frivillig auktion sker försäljningen av ägarens egen vilja. Vid en exekutiv auktion, som sker oberoende av ägarens vilja, säljs egendom som utmätts på åtgärd av en statlig myndighet för att ägarens skulder skall kunna betalas.

De frivilliga auktionerna regleras av förordningen angående frivilliga auktioner (16/1898), nedan auktionsförordningen. Det är frågan om en förordning av s.k. lagkaraktär som har givits med ständernas medverkan. Samma dag som auktionsförordningen utfärdades också en kungörelse, innefattande närmare föreskrifter angående utförande av auktionsförrättareyrke i stad (16/1898), nedan auktionskungörelsen, vilken till sin art i dag skulle vara en förordning.

Enligt 1 § auktionsförordningen är envar i stad och på landet berättigad att själv eller genom annan förrätta frivillig auktion till försäljning av sin fasta eller lösa egendom. Enligt 2 § auktionsförordningen skall egendom som tillhör omyndig eller död mans bo eller är under konkursförvaltning och som skall säljas på frivillig auktion kungöras på det sätt som stadgas i 5 kap. 6, 7 och 18 §§ utsokningslagen. I 5 kap. utsokningslagen stadgas om exekutiv auktion enligt utsokningslagen.

Enligt 4 § auktionsförordningen får försäljning på frivillig auktion inte försiggå annorledes än i uppslag. Enligt 5 § får auktionsförrättaren och utroparen inte göra anbud vid

auktionen.

Om utövande av auktionsförrättaryrket i stad stadgas i 8 § auktionsförordningen och i auktionskungörelsen. Om yrkesmässigt förrättande av auktioner på landet finns inga stadganden. Enligt 1 § 1 mom. auktionskungörelsen förutsätts tillstånd av myndigheterna för utövande av auktionsförrättaryrket i stad. Tillstånd kan också meddelas ett bolag på det villkoret att det har en godtagbar föreståndare för auktionsrörelsen.

Enligt 1 § 2 mom. auktionskungörelsen skall den allmänna auktionsförrättaren eller föreståndaren för en auktionsrörelse som ett bolag driver vara finsk medborgare. Enligt 17 a § auktionskungörelsen, som trädde i kraft år 1994, skall vad som i kungörelsen stadgas om finska medborgare eller bolag i tillämpliga delar även gälla en fysisk person som har rätt att idka näring i Finland samt en utländsk sammanslutning eller stiftelse med registrerad filial i Finland.

Tillstånd att utöva auktionsförrättaryrket eller att vara föreståndare för en auktionsrörelse som ett bolag idkar skall ansökas hos länsstyrelsen till vilken auktionstillståndsärendena, som tidigare skötts av magistraten, överfördes när lagen om upphävande av lagen om magistrat (1419/1992) trädde i kraft.

Enligt auktionskungörelsen är en allmän auktionsförrättare skyldig att över de till honom lämnade uppdragen bl.a. föra dagbok, protokoll och kassabok samt att för varje uppdrag till en särskild akt sammanföra alla bevis, kvittenser och övriga handlingar som hör till det. Mottar allmänna auktionsförrättaren lös egendom till försäljning, skall han lämna säljaren skriftligt bevis däröver. Innan utropet vidtar skall han tillkännage de av säljaren uppställda auktionsvillkoren samt, vid försäljning av en fastighet, dessutom meddela, vilken utredning säljaren förebragt angående sin äganderätt till fastigheten. Stadgandena om allmän auktionsförrättare i auktionskungörelsen gäller också föreståndaren för en auktionsrörelse som ett bolag idkar.

Åren 1994 och 1995 beviljade länsstyrel-

serna totalt 28 tillstånd som gällde auktionsverksamhet.

1.2. Annan lagstiftning

Stadganden om auktion finns också i lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område (228/1929), nedan rättshandlingslagen. Enligt 9 § 1 mom. rättshandlingslagen binder ett auktionsbud den bjudande intill dess auktionen i fråga om det föremål budet avser är avslutad eller överbud, som inte strax avvisats, blivit gjort. Den som stannat för högsta budet har rätt att, om säljaren inte förbehållit sig anstånd för avgivande av svar, omedelbart erhålla besked, huruvida hans bud antas eller inte. Sker utrop till ovillkorlig försäljning och stannar någon annan än säljaren själv för högsta budet, skall köp slutas med honom. Har två eller flera gett samma högsta bud, har säljaren rätt att välja, vilket av buden han godkänner.

Enligt 9 § 2 mom. rättshandlingslagen skall, om auktion sker med avslag, vad i 1 mom. om högre eller högsta bud är stadgat äga motsvarande tillämpning på lägre eller lägsta bud. Rättshandlingslagen gäller inte forbundna avtal, såsom fastighetsköp.

Köplagen (355/1987) gäller köp av lös egendom. Köp av fast egendom har följaktligen lämnats utanför lagens tillämpningsområde. Föremålet för köpet kallas i lagen "vara". Stadgandena i 17—19 §§ köplagen om fel i en vara tillämpas i det fall att varan till sin kvalitet är sämre eller annorlunda än köparen hade rätt att förutsätta.

I 19 § 1 mom. köplagen stadgas om, vilken betydelse som skall ges det villkor om ansvarsbegränsning enligt vilket varan har sålts "i befintligt skick" eller med ett liknande allmänt förbehåll. Momentet innehåller också stadganden om säljarens ansvar för fel med anknytning till ansvarsbegränsningsvillkoret.

När begagnade varor säljs på auktion, har köparen i allmänhet inte orsak att anta att säljaren förbinder sig för ett längre gående ansvar för varan än i det fall att varan säljs "i befintligt skick". Därför anses det enligt 19 § 2 mom. köplagen att när en vara har sålts på auktion, har den sålts "i befintligt skick". Enligt 37 § 2 mom. köplagen har köparen inte rätt till prisavdrag vid köp av en begagnad vara på auktion.

Enligt 4 § köplagen tillämpas stadgandena

i lagen inte i den mån annat följer av konsumentskyddslagen (38/1978). Stadgandena om konsumentköp i 5 kap. konsumentskyddslagen gäller köp av varor där säljaren är en näringsidkare, t.ex. en yrkesmässig auktionsförrättare och köparen en konsument. I 5 kap. 12—15 §§ konsumentskyddslagen stadgas om varans beskaffenhet och fel.

Enligt 5 kap. 1 § 2 mom. konsumentskyddslagen tillämpas stadgandena i 5 kap. inte när begagnade varor säljs på auktion. Av detta stadgande följer att stadgandena i 5 kap. konsumentskyddslagen tillämpas när en yrkesmässig auktionsförrättare säljer nya varor på auktion till konsument. Vid auktion på begagnade varor blir stadgandena i köplagen tillämpliga. Om en yrkesmässig auktionsförrättare ansvarar för fel när en begagnad vara säljs på auktion stadgas i nämnda 19 § köplagen.

Konsumentskyddslagens 5 kap. tillämpas inte på köp av fast egendom. Konsumentskyddslagens 2 och 3 kap., som gäller marknadsföring och reglering av avtalsvillkor, skall dock tillämpas när det är frågan om att en näringsidkare bjuder ut, säljer eller annars marknadsför bostadsfastigheter till konsument.

Förordningen om uppgifter som skall lämnas vid marknadsföring av bostäder (847/1983), som gavs med stöd av 2 kap. 6 § konsumentskyddslagen, innehåller en förteckning på de uppgifter som en näringsidkare är skyldig att meddela konsumenterna i olika skeden av marknadsföringen av en bostad. Enligt 1 § 2 mom. i förordningen avses med bostad en för boende utbjuden fastighet eller en kvotdel eller ett outbrutet område av en fastighet, en byggnad på arrendejord samt en bostad som innehas med stöd av äganderätt till aktier eller andelar. Stadgandena i förordningen tillämpas t.ex. när en yrkesmässig auktionsförrättare för en säljares räkning erbjuder konsumenter att köpa en bostad på frivillig auktion.

Lagen om bostadsköp (843/1994) gäller köp av bostadsaktier och andra sådana andelar i en sammanslutning som berättigar till besittningen av en bostadslägenhet. Lagen om bostadsköp tillämpas förutom på köp av en bostadslägenhet som är avsedd för stadigvarande boende också på köp av en semesterbostad. Lagen tillämpas inte på köp av en fastighet. Stadgandena i lagen om bostadsköp tillämpas på försäljning av bostadsaktier

och bostadsandelar genom frivillig auktion.

De allmänna stadganden som gäller köp av fastighet finns i den nya jordbalken (540/1995), som träder i kraft vid ingången av år 1997. I den finns stadganden bl.a. om överlåtelse av äganderätten till en fastighet oberoende av fastighetens art. Stadgandena gäller därmed förutom boende-, industri- och jordbruksfastigheter också obebyggda s.k. råmarksområden. De stadganden som gäller fastighetsöverlåtelse tillämpas också på överlåtelse av kvotdelar och outbrutna områden av en fastighet samt på överlåtelse av flera fastigheters samfällda områden och andelar av samfällda områden. Det vanligaste sättet att överlåta en fastighet är fastighetsköp. Enligt den nya jordbalken skall ett fastighetsköp fortsättningsvis göras i bunden form. Jordbalken tillämpas oberoende av om fastighetens säljare eller köpare är en enskild person eller en näringsidkare. Om en fastighet säljs på frivillig auktion skall den nya jordbalkens stadganden tillämpas.

I lagstiftningen finns flera hänvisningar till frivillig auktion av vilka följande författningar kan nämnas som exempel. Enligt 5 § lagen om självständighetsdagens firande såsom allmän högtids- och fridag (388/1937) får auktion inte hållas på självständighetsdagen. Enligt 17 § hittegodslagen (778/1988) skall cyklar och mopeder som ägaren inte har avhämtat säljas på auktion. Enligt 11 § hittegodsförordningen (1079/1988) skall hittegods som har tillfallit staten säljas på auktion eller på annat lämpligt sätt eller tas i bruk av staten eller förstöras. Enligt 8 § 2 mom. lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats (688/1988) skall, om försäljningen sker på auktion, beställaren i god tid underrättas om tid och plats för auktionen.

En uttrycklig hänvisning till auktionsförordningen finns i 11 § lagen om vissa samäganderättsförhållanden (180/1958). Enligt det nämnda lagrummet ankommer det på gode mannen, om godset har förordnats att säljas på auktion, att utlysa auktionen samt förrätta eller låta förrätta den med iakttagande i tillämpliga delar av vad om frivilliga auktioner är stadgat.

I ett brev från år 1867 till samtliga Guvernörer i landet, angående förbud mot försäljning genom offentlig auktion af helgonbilder, hwilka användas wid utöfwandet af grekisk-ryska trosbekännelsen, nedan 1867 års brev, förbjuds försäljning av ikoner på

auktion. Brevet innehåller även begränsningar av försäljning av ikonprydnader av metall, ädla stenar och pärlor. Brevet, som motsvarar ett statsrådsbeslut i dag, är fortfarande i kraft.

1.3. Bedömning av nuläget

Stadgandena i den nästan hundraåriga auktionsförordningen och i auktionskungörelsen, vilka reglerar auktionsverksamheten, är föråldrade. De allmänna stadgandena och rättsprinciperna om ingående av avtal och om köpslut tillämpas också på auktion. Om auktion på lös egendom stadgas i 9 § rättshandlingslagen. Stadgandena om köp av lös egendom i köplagen tillämpas också på auktion. I köplagen finns även specialstadganden som gäller försäljning av begagnade varor på auktion. Stadgandena i 5 kap. konsumentskyddslagen tillämpas när en yrkesmässig auktionsförrättare säljer annat än begagnade varor på auktion till konsumenterna. Lagen om bostadsköp tillämpas när bostadsaktier och bostadsandelar säljs på auktion.

Några stadganden om att auktionsförrättaren borde meddela försäljningsvillkoren innan bud begärs behövs inte, eftersom meddelande av dessa villkor redan hör till auktionens karaktär. Villkoren gäller i allmänhet betalningstid, betalningsmedel och skyldighet att transportera bort föremålet från auktionsstället. Ofta ställs villkor om att ett bud skall höjas med ett visst penningbelopp från den förra budgivarens bud. Säljaren har rätt att sätta ett visst bottenpris under vilket föremålet inte får säljas. Sedan ett bud har godkänts får köparen inte ges tilläggsskyldigheter. Ifall de villkor som gäller t.ex. överlåtelse eller transport av, betalningssätt och betalningstid för en vara inte har avtalats på förhand, tillämpas köplagen.

I den nya jordbalken finns flera stadganden om säljarens skyldighet att ge uppgifter om fastigheten. Den nya lagens stadganden om fel i en fastighet grundar sig på att säljaren skall ge köparen nödvändiga uppgifter om fastigheten. Som påföljder vid fel kommer i fråga hävning av köpet, prisrabatt och skadeersättning. Stadgandena i den nya jordbalken blir tillämpliga också på försäljning av en fastighet på frivillig auktion.

I den nya jordbalken stadgas också om säljarens ansvar när han har gett sin fastig-

het åt en mäklare för försäljning eller när någon annan, t.ex. en yrkesmässig auktionsförrättare, vid köpförhandlingarna har agerat för hans räkning. Härvid svarar säljaren i förhållande till köparen också för de uppgifter som den auktionsförrättare som agerar på hans uppdrag har gett eller för försummelse av skyldigheten att ge upplysningar.

Enligt 2 § auktionsförordningen skall auktion på egendom som tillhör omyndig eller dödsbo kungöras på samma sätt som exekutiv auktion på utmätt egendom, om vilken stadgas i 5 kap. utsökningslagen. Ett dylikt kungörelseförfarande kan inte längre anses nödvändigt. Avsikten med stadgandena var i tiden att skydda den omyndiga mot förmyndarens missbruk genom att det förutsattes att försäljningen av egendomen skulle få så stor publicitet som möjligt. En omyndigs egendom säljs ytterst sällan på auktion och dessutom övervakar förmyndarnämnden och domstolen förmyndarens verksamhet. Exempelvis för försäljning av en fastighet som tillhör någon som är ställd under förmynderskap behövs tillstånd av rätten enligt 39 § lagen angående förmynderskap. Vid försäljning av ett dödsbos egendom kan delägarna själva övervaka sina intressen, i synnerhet eftersom en god man skall utses för en omyndig delägare vid en intressekonflikt.

Enligt 2 § auktionsförordningen skall också auktion på egendom som tillhör ett konkursbo kungöras på samma sätt som i fråga om exekutiv auktion på utmätt egendom. Centrala principer i fråga om konkurssystemet är att av egendom som hör till ett konkursbo skall fås ett så gott realiseringsresultat som möjligt. Därför underlättades omvandlingen av egendom som hör till ett konkursbo till pengar genom en lag om ändring av konkursstadgan (110/1995) som trädde i kraft den 1 mars 1995.

Enligt 71 § 2 mom. konkursstadgan skall konkursboet sälja den egendom som hör till konkursboet på det sätt som är fördelaktigast för boet. Efter lagändringen kan fast och lös egendom som tillhör konkursboet säljas genom fri försäljning eller på något annat sätt i enlighet med vad som anses fördelaktigast. Till följd av ändringen av konkursstadgan har stadgandena i auktionsförordningen om kungörelse av egendom som hör till konkursboet blivit onödiga.

Av 9 § 1 mom. rättshandlingslagen framgår att säljaren har rätt att ge bud på sina egna föremål. Enligt 5 § auktionsförord-

ningen får auktionsförrättaren och utroparen inte ge bud vid auktion.

I allmänhet ger säljaren själv ett bud vid auktionen för att förhindra att föremålet säljs till ett pris som inte tillfredsställer honom. I begynnelseskedet av försäljningen av ett visst föremål kan säljaren komma med ett bud för att höja priset eller sporra andra att ge bud.

Det finns ingen orsak att genom lagstiftningen förhindra auktionsförrättaren eller dennes representant, som är intresserad av att för egen del förvärva ett föremål som utbjuds på auktion, att ge ett köpanbud. Härvid kan auktionsförrättaren med sina biträden delta i auktionen som köpkandidat. Säljaren är ju intresserad av priset på föremålet, i allmänhet inte av vem som ropar in det.

Stadgandena i auktionskungörelsen är föråldrade. Exempelvis säger 1 § 2 mom. auktionskungörelsen att ett aktiebolags styrelse skall ha sitt säte i staden, om bolaget idkar auktionsförrättaryrke.

Enligt auktionskungörelsen behövs tillstånd för idkande av auktionsförrättaryrket i de städer där det tidigare fanns magistrat. På landsbygden och i de nya städer som inte har haft magistrat behövs däremot inget tillstånd. I dagens samhälle är ett sådant tillståndsförfarande där näringsidkare ges ojämlig ställning beroende på hemorten ytterst olämpligt.

Under de senaste åren har för främjande av den ekonomiska konkurrensen eftersträvat en upphävning av de tillståndsförfarandena som begränsar näringsverksamheten och konkurrensen. I ett principbeslut som statsrådet fattade år 1993 om åtgärder för reformering av central- och regionalförvaltningen har det konstaterats att inom central- och regionalförvaltningen skall de tillstånd slopas som inte är nödvändiga med tanke på samhällets verksamhet eller medborgarna. De administrativa tillstånd som styr näringsverksamheten och begränsar konkurrensen slopas, utom vissa särskilt definierade tillstånd.

År 1994 fattade statsrådet ett principbeslut om underlättande av och gallring i tillståndsförfarandena. Enligt principbeslutet skall man inom förvaltningen övergå till att kontinuerligt utvärdera tillståndsförfarandena. Vid utvärderingen skall härvid beaktas kostnaderna för tillståndsförfarandena och nyttan av eller nackdelen med dem för medborgarna, samhället och konkurrensen samt för

vilket syfte och vilka värden som bör skyddas tillståndsförfarandet finns. Ifall det ur denna synvinkel inte finns några motiv för tillståndsförfarandet, skall det slopas. De tillstånd som styr näringsverksamheten och begränsar konkurrensen skall ersättas med andra förfaranden. Till följd av de nämnda principbesluten finns det inget behov av att hålla kvar beroendet av tillstånd för auktionsförrättarens yrke.

2. De föreslagna ändringarna

I propositionen föreslås det att förordningen angående frivilliga auktioner skall upphävas. Det är fråga om en förordning av s.k. lagkaraktär som har åstadkommit genom ständernas medverkan. För klarhetens skull föreslås det samtidigt att också kungörelsen, innefattande närmare föreskrifter angående utfövande af auktionsförrättareyrke i stad, som har samband med förordningen och som motsvaras av en förordning i dag, skall upphävas.

De föräldrade och delvis oklara stadganden som gäller auktionsverksamheten begränsar näringsverksamheten utan att de med tanke på det allmänna intresset medför någon betydande nytta för genomförandet av tillsynen över näringsverksamheten. Det tillståndsförfarande om vilket stadgas i auktionskungörelsen slopas. Genom hävningen av tillståndssystemet främjas den fria konkurrensen och marknadernas funktion.

Till följd av upphävningen av auktionsförordningen och auktionskungörelsen föreslås det att 3 § 13 punkten lagen angående rättighet att idka näring skall ändras. Vidare föreslås det att omnämmandet om auktionsförrättaryrket i det nämnda stadgandet skall slopas.

I 11 § lagen om vissa samäganderättsförhållanden hänvisas till lagstiftningen om frivilliga auktioner. Eftersom det föreslås att auktionsförordningen skall upphävas, föreslås det att också 11 § i ovan nämnda lag skall ändras så att i paragrafen slopas omnämmandet om vad som stadgas om frivilliga auktioner.

3. Propositionens verkningar

Hävandet av det tillståndsförfarande som gäller yrkesmässig auktionsverksamhet min-

skar mängden ärenden som behandlas vid länsstyrelserna.

Propositionen har inga betydande organisatoriska eller ekonomiska verkningar. Slopandet av de tillstånd som gäller yrkesmässig auktionsverksamhet minskar i ringa grad inkomsterna från de offentligt-rättsliga prestationerna.

Förbudet enligt 1867 års brev att sälja i koner på auktion skall förbli i kraft.

4. Beredningen av propositionen

Handels- och industriministeriet tillsatte den 19 oktober 1988 en arbetsgrupp som fick i uppdrag att utreda om det i normerna enligt 3 § lagen angående rättighet att idka näring, vilka reglerar reglementerade näringar, till de delar dessa normer hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde, ingår sådana regler och stadganden som onödigt begränsar utövandet av näringen i fråga. Arbetsgruppen fick sin promemoria (näringsarbetsgruppens promemoria 1989) klar den 7 juni 1989. Arbetsgruppen föreslog att auktionsförrättaryrket inte längre skall vara beroende av tillstånd. Vidare föreslog arbetsgruppen en utredning av hur nödvändiga de förfaringsanvisningar är som ingår i auktionsförordningen och främst gäller förrättande av auktion och att anvisningarna vid behov skall ändras så att de stämmer överens med de krav som dagens förhållanden ställer.

Handels- och industriministeriet tillsatte den 7 november 1989 en arbetsgrupp som fick i uppdrag att utgående från promemorian från ministeriets näringsarbetsgrupp utarbeta förslag om hur vissa av näringsförfattningarna på ministeriets förvaltningsområde kunde ändras, revideras eller upphävas. Arbetsgruppen skulle fästa särskild uppmärksamhet vid möjligheterna att undanröja de stadganden som begränsar konkurrensen. Arbetsgruppen föreslog i sin promemoria om auktionsförrättarens yrke (näringsarbetsgruppens II promemoria 17.2.1992) att auktionsförrättarens yrke inte längre skall vara beroende av tillstånd och att auktionskungörelsen skall upphävas.

Arbetsgruppen utarbetade två alternativa utkast till ny lagstiftning för den fortsatta behandlingen av ärendet. Det första utkastet innehöll ett förslag till ny lag om frivilliga auktioner och det andra utkastet förslag till

ändring av rättshandlingslagen och 1 kap. jordabalken.

Arbetsgruppens förslag gick på remiss till justitieministeriet, inrikesministeriet, konkurrensverket, konsumentverket, konsumentombudsmannen, Helsingfors polisinspektion, Helsingfors magistrat, Finlands Fastighetsmäklareförbund, Centralhandelskammaren och Företagarnas Centralförbund i Finland.

Av remissinstanserna var justitieministeriet av den åsikten att auktionsförordningen och -kungörelsen kan upphävas utan att sådan reglering som arbetsgruppen föreslår behövs i stället för dem. Justitieministeriet hänvisade i sitt remissvar till flera författningar som tillämpas på frivillig auktion.

Centralhandelskammaren ansåg att med auktionsverksamheten inte sammanhänger sådana särdrag som skulle tala för att en separat lag borde stiftas. Till följd av detta kan beroendet av tillstånd helt slopas för frivilliga auktioner och detta gäller också den särskilda regleringen av dem. Konkurrensverket meddelade i sitt utlåtande att ingen särskild lag om frivilliga auktioner behövs. Om en separat lag ges, måste i den tas med stadganden som redan ingår i den övriga lagstiftningen. Härvid kan man vid tillämpningen av den särskilda lagen råka ut för olika tolknings- och konfliktsituationer.

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag på handels- och industriministeriet.

Grund för propositionen är de utlåtanden över näringsarbetsgruppens II promemoria där det föreslås att auktionsförordningen och auktionskungörelsen skall upphävas samt att det tillståndsförfarande som gäller auktionsförrättarens yrke skall slopas.

På utkastet till proposition har utlåtanden fått av justitieministeriet, inrikesministeriet, länsstyrelserna, konkurrensverket, konsumentverket, konsumentombudsmannen, Helsingfors polisinspektion, Finlands Fastighetsmäklareförbund, Centralhandelskammaren och Företagarna i Finland. Remissinstanserna understödde de föreslagna reformerna. Konsumentombudsmannen ansåg dock att det var nödvändigt att på lagnivå åstadkomma ett stadgande, enligt vilket de som köper lös egendom på auktion skall ges möjlighet att på förhand bekanta sig med de föremål som är till salu samt ett stadgande, enligt vilket försäljningsvillkoren skall omtalas på förhand.

5. Ikraftträdande

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft så snart som möjligt sedan de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om upphävande av förordningen angående frivilliga auktioner och kungörelsen, innefattande närmare föreskrifter angående utöfvande af auktionsförrättareyrke i stad

I enlighet med riksdagens beslut bestäms:

1 § Genom denna lag upphävs förordningen den 22 mars 1898 angående frivilliga auktioner (16/1898) och kungörelsen den 22 mars 1898 innefattande närmare föreskrifter an-	gående utöfvande af auktionsförrättareyrke i stad (16/1898) jämte ändringar.
	2 § Denna lag träder i kraft den 199 .

2.

Lag

om ändring av 3 § 13 punkten lagen angående rättighet att idka näring

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 3 § 13 punkten i lagen den 27 september 1919 angående rättighet att idka näring (122/1919), sådant detta lagrum lyder i lag 72/1944, som följer:

3 § Genom lag eller förordning stadgas särskilt om idkande av följande näringar: _____ 13) mäklar-, skeppsklarer- och privatde-	tektivyrke, _____ Denna lag träder i kraft den 199 .
--	--

3.

Lag**om ändring av 11 § lagen om vissa samäganderättsförhållanden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § lagen den 25 april 1958 om vissa samäganderättsförhållanden (180/1958) som följer:

11 §
Rätten skall vid behov förordna god man att ombesörja försäljningen av godset och fördelningen av köpeskillingen. Har det bestämts att godset skall säljas på auktion, ankommer det på gode mannen att efter att ha rådgjort med samägarna bestämma försälj-

ningsvillkoren till den del de inte bestämts av rätten, utlysa auktionen samt förrätta eller låta förrätta den. Gode mannen under-tecknar köpebrevet då sådant uppgörs.

_____

Denna lag träder i kraft den
199 .

_____

Helsingfors den 10 januari 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Ole Norrback

2.

Lag**om ändring av 3 § 13 punkten lagen angående rättighet att idka näring**

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras 3 § 13 punkten i lagen den 27 september 1919 angående rättighet att idka näring
 (122/1919), sådant detta lagrum lyder i lag 72/1944, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Genom lag eller förordning stadgas särskilt
 om idkande av följande näringar:

13) mäklar-, skeppsklarerar-, *auktionsför-*
rättar- och privatdetektivyrke;

13) mäklar-, skeppsklarerar- och privatde-
 tektivyrke,

Denna lag träder i kraft den
 199 .

3.

Lag**om ändring av 11 § lagen om vissa samäganderättsförhållanden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 11 § lagen den 25 april 1958 om vissa samäganderättsförhållanden (180/1958) som följer:

Gällande lydelse

11 §

Rätten skall vid behov förordna god man att ombesörja försäljningen av godset och fördelningen av köpeskillingen. Har godset förordnats att säljas på auktion, ankommer det på gode mannen att efter att hava rådgjort med samägarna bestämma försäljningsvillkoren till den del de icke bestämts av rätten, utlysa auktionen samt förrätta eller låta förrätta den *med iakttagande i tillämpliga delar av vad om frivilliga auktioner är stadgat*. Gode mannen undertecknar köpebrevet då sådant uppgöres.

Föreslagen lydelse

11 §

Rätten skall vid behov förordna god man att ombesörja försäljningen av godset och fördelningen av köpeskillingen. Har *det bestämts att* godset *skall* säljas på auktion, ankommer det på gode mannen att efter att ha rådgjort med samägarna bestämma försäljningsvillkoren till den del de *inte* bestämts av rätten, utlysa auktionen samt förrätta eller låta förrätta den. Gode mannen undertecknar köpebrevet då sådant uppgöres.

—————
Denna lag träder i kraft den
199 .
—————

